

การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

Driven Thai Niyom Yangyuen Policy: A Case study of
Banthungkraplong Community, Pakha Sub-district, Banna District,
Nakhon Nayok Provinc

กัญจน์ชญา ทัดรอง¹ อรุณ ไชยนิทย์² และโสภณ ชุมทองโด³

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร E-mail: Kanchaya.thad@gmail.com

²มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร E-mail: dr.chainit_run@live.com

³มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช Email: sophon_chom@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง และ 3) เพื่อศึกษารูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ที่มีประสิทธิผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าชะ จำนวน 401 คน 129 หลังคาเรือน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 56 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ได้แก่ ปลัดอำเภอ, กรรมการโครงการไทยนิยมยั่งยืน, ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลป่าชะ และกรรมการบริหารชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง และประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ใช้วิธีการคัดเลือกโดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 1. ด้านความสามารถในการปรับตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) 2. ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) และ 3. ด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 1. ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) 2. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) 3. ด้านทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) และ 4. ด้านความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$)

คำสำคัญ: การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong community, 2) to study the factors of policy implementation that affected the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong community, and 3) To study driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong community This research is a combination of quantitative research and qualitative research. The population used in this research was 401 people living in the Pakha Subdistrict Administrative Organization area, 129 households and sample group of 56 people who provided key information. (key informants) such as the district clerk, the committee of driven Thai Niyom Yangyuen policy, the village headman of the Pakha Sub-district Administrative Organization and the Board of Directors of

Banthungkraplong community and people who live in the driven Thai Niyom Yangyuen policy community area. The selection method was used by determining the sample group to cover the people living in the community.

The results showed that the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong Community 1. The ability to adapt Overall, it was at a high level ($\bar{X}$ = 4.04) 2. The ability to achieve objectives. Overall, it was at a high level ($\bar{X}$ = 4.08) and 3. The ability to integrate overall, it was at a high level ($\bar{X}$ = 4.07 Results of an analysis of policy implementation factors affecting the effectiveness of driven Thai Niyom Yangyuen policy Banthungkraplong Community. 1. Planning At a high level ($\bar{X}$ = 4.13) 2. In terms of creativity Overall, it was at a high level ($\bar{X}$ = 4.11). 3. The overall resource aspect was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.29) and 4. The cooperation aspect. Overall, it was at a high level ($\bar{X}$ = 4.18).

Keywords: driven Thai Niyom Yangyuen Policy, Banthungkraplong Community

บทนำ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 รัฐบาลได้จัดทำโครงการยกระดับศักยภาพหมู่บ้านเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางประชารัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ผ่านกลไกหมู่บ้าน ด้วยการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต เพื่อสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจและส่งเสริมการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง เน้นการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ยกระดับศักยภาพของหมู่บ้าน โดยการพัฒนาในด้านสังคมและคุณภาพชีวิตควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจในพื้นที่

ภายใต้หลักผลประโยชน์ร่วมกันในชุมชนและแนวทางประชารัฐ รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปแก่หมู่บ้าน เพื่อกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ผ่านกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) หมู่บ้านละ 250,000 บาท จำนวน 74,655 หมู่บ้าน วงเงินรวม 18,663.75 ล้านบาท ผลการดำเนินการเมื่อสิ้นสุดโครงการหมู่บ้าน จำนวน 74,655 หมู่บ้าน ดำเนินโครงการ จำนวน 82,335 โครงการ มีผลเบิกจ่ายทั้งสิ้น 18,648.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 99.98 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ (18,663.75 ล้านบาท) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล รักษาทิศทางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างยั่งยืน แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนตาม “โครงการไทยนิยมยั่งยืน” เรื่องที่ 3 ชุมชนอยู่ดีมีสุข โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่หมู่บ้านและชุมชน จำนวน 82,371 แห่ง เป็นเงิน 16,474.2 ล้านบาท เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านและชุมชน ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ และเสนอโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ในการแก้ไขปัญหาส่วนรวมของหมู่บ้านและชุมชน (คู่มือการดำเนินงานโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ ตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน: 5)

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2561 เห็นชอบกรอบหลักการ 10 เรื่องในการดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไปสู่ความยั่งยืน โดยให้มีคณะกรรมการดำเนินการขับเคลื่อนทุกระดับเพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2561 รับทราบการดำเนินงานการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน โดยให้

ทุกกระทรวง หน่วยงานของรัฐ บูรณาการการทำงานร่วมกันและสนับสนุนกลไก การปฏิบัติงานในพื้นที่ทุกระดับ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2561 รับทราบการปรับกรอบระยะเวลาในการลงพื้นที่ของทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ระดับตำบลครั้งที่ 3 จากเดิมระหว่างวันที่ 11 - 30 เมษายน 2561 เป็นระหว่างวันที่ 11 เมษายน - 15 พฤษภาคม 2561 และครั้งที่ 4 จากเดิมระหว่างวันที่ 1 - 20 พฤษภาคม 2561 เป็นระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม - 30 มิถุนายน 2561 และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2561 รับทราบ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานของทีมงานขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล โดยเน้นสร้าง การรับรู้ ปรับความคิดเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาสร้างความเข้าใจและเน้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับประชาชนแทนการบรรยายเพียงอย่างเดียว โครงการไทยนิยมยั่งยืน: คือการขับเคลื่อนประเทศให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นการร่วมมือกันในการขับเคลื่อนประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล อาศัยความร่วมมือกันของหน่วยงานองค์กรเพื่อ ขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความยั่งยืน โครงการไทยนิยมยั่งยืน ต้องการให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงานที่มีแผนงาน/โครงการและงบประมาณลงไปในพื้นที่ได้มีการบูรณาการ การทำงานร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการลงพื้นที่ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติ แผนการปฏิรูปและปัญหาในเชิงพื้นที่

โครงการไทยนิยมยั่งยืน เป็นการทำงานใน 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะ บนลงล่าง (Top-down) คือ นโยบายรัฐบาลลงไปสู่พื้นที่และลักษณะล่างขึ้นบน (Bottom-up) คือ สะท้อนความต้องการของประชาชนจากการทำประชาคมหมู่บ้าน/ ชุมชน

ซึ่งแนวทางการปฏิบัติงานตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ผู้วิจัยต้องการนำ กรอบหลักการการดำเนินงาน 1 เรื่อง จาก 10 เรื่องสำคัญดังกล่าว ได้แก่ เรื่องวิถีไทย วิถีพอเพียง ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้จัดทำรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทย

นิยม ยั่งยืน ของบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและต้องสร้างกลไกการบริหารโครงการ และบูรณาการในระดับพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อรับฟังความคิดเห็นและตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบล รวมทั้งแก้ไขปัญหาในพื้นที่ โดยเฉพาะการลดความเหลื่อมล้ำ สามารถก้าวผ่านความยากจน และทั้งหมดนี้เป็นโจทย์สำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง หมู่ 12 เป็น 1 ใน 13 หมู่บ้านของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ซึ่งก่อตั้งมากกว่า 103 ปีมาแล้ว แต่เดิมบ้านทุ่งกระโปรงเคยเป็นป่ารกเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่านานาชนิด เมื่อได้มีการบุกเบิกพื้นที่ของผู้คน บ้านทุ่งกระโปรงแห่งนี้ก็ได้กลายเป็นพื้นที่เกษตร เกือบทุกครัวเรือนมีอาชีพทำนา ทำไร่ หากย้อนไปเมื่อ 18 ปีก่อน ทุกครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม ทำนา ปลูกข้าวต่อด้วยพืชไร่ เนื่องจากเป็นเกษตรเชิงเดี่ยวจึงจำเป็นต้องใช้สารเคมีในกระบวนการเพาะปลูกเป็นจำนวนมาก เกษตรกรยังทำก็ยังมีหนี้สิน โดยเฉพาะในช่วงราคาผลผลิตตกต่ำ เกษตรกรปลูกพืชชนิดเดียวกันเหมือน ๆ กัน ราคาที่ต่ำ หนี้สินก็เพิ่มขึ้น ในช่วงเวลานั้นถือได้ว่าบ้านทุ่งกระโปรงมีผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่วิถีชีวิตเลยก็ว่าได้ โดยผู้ใหญ่ ทวี มณฑา ผู้ใหญ่บ้านทุ่งกระโปรงในขณะนั้น ได้นำแนวคิดเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทางของในหลวงมาทดลองปฏิบัติและแนะนำญาติพี่น้องให้ทดลองปรับวิถีการเกษตรเป็นแบบผสมผสานตามอย่างท่าน เมื่อเห็นว่าได้ผล ผู้ใหญ่ทวีจึงเริ่มเผยแพร่แนวคิดให้กับลูกบ้านชาวทุ่งกระโปรงได้ค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนวิถีการเกษตรจากน้อยครอบครัวขยายเพิ่มขึ้น ๆ จุดเริ่มต้นจากการปรับวิถีการเกษตรจากเกษตรเชิงเดี่ยวเป็นเกษตรผสมผสาน มาสู่การปรับวิถีชีวิตด้านอื่น ๆ จากความเปลี่ยนแปลงในครอบครัวขยายมาสู่ความเปลี่ยนแปลงในชุมชน ในฐานะเป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำของชาวบ้าน ผู้ใหญ่สมหมายได้ต้นแบบที่ดีจากผู้ใหญ่บ้านคนก่อน จึงได้พัฒนาองค์ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของบ้านทุ่งกระโปรงต่อยอดไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรชุมชนที่มีอยู่ในหมู่บ้านและถ่ายทอดความรู้

เหล่านี้นอกไปอย่างกว้างขวาง เป็นชุมชนต้นแบบเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก บ้านทุ่งกระโปรง จังหวัดนครนายก เป็นอีกหนึ่งชุมชนเล็ก ๆ ที่เรียบง่ายและไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร มีความโดดเด่นในเรื่องของสวนเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน รวมไปถึงคนในชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบพอเพียงตามรอยพ่อหลวง และยังให้เด็ก ๆ ทุกคนได้เข้ามาสัมผัสวิถีของชาวสวนเกษตรอินทรีย์ ได้วิ่งเล่นในสวนผสมผสาน เจอผักผลไม้เต็มไปหมด ทั้งกระท้อนที่มีอยู่เต็มต้น สับปะรด มะนาวลูกใหญ่ แก้วมังกร ผักกูด และชะมวง เป็นชุมชนที่มีความอุดมสมบูรณ์แถมยังเต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่รอให้น้อง ๆ ทุกคนเข้ามาเรียนรู้ความเป็นอยู่ของชุมชน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก โดยผู้วิจัยนำกรอบหลักการการดำเนินงาน 1 เรื่อง จาก 10 เรื่อง สำคัญในการดำเนินโครงการไทยนิยมยั่งยืน ได้แก่ เรื่องวิถีไทยวิถีพอเพียง ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง โดยมุ่งเน้นความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผู้วิจัยคาดว่าการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ บุคลากรที่สนใจเกี่ยวกับโครงการไทยนิยมยั่งยืน โดยนำผลการวิจัย ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาชุมชน/ หมู่บ้านได้อย่างประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก
3. เพื่อศึกษาการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้ศึกษาในขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาจากข้อมูลผลการดำเนินงานโครงการไทยนิยมยั่งยืน เรื่อง วิถีไทย วิถีพอเพียง ของศูนย์การเรียนรู้บ้านทุ่งกระโปรง จ.นครนายก โดยได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 7 ชุมชนต้นแบบของโครงการ Village to the World ที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชนท่องเที่ยว ขยายตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ ๆ สร้างโอกาสให้ชุมชน มีช่องทางตลาดที่จะหารายได้เพิ่มจากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

2. ขอบเขตประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ปลัดอำเภอ 2) กรรมการโครงการไทยนิยมยั่งยืน 3) องค์การบริหารส่วนตำบลป่าชะ 4) กรรมการบริหารชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง 5) ผู้ใหญ่บ้าน และ 6) ตัวแทนประชาชนชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง จำนวน 12 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้สรุปได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00

1.2 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมามีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาอันดับสองมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 รองลงมาอันดับสามมีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 รองลงมาอันดับสี่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และอันดับสุดท้ายมีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

1.3 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษา จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมามีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาอันดับสองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 รองลงมาอันดับสามมีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 รองลงมาอันดับสี่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 และอันดับไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

1.4 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมามีอาชีพข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 รองลงมาอันดับสองเป็นผู้ใช้แรงงาน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 รองลงมาอันดับสามมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และอันดับสุดท้ายมีอาชีพอื่น ๆ เช่น แม่บ้าน รับจ้างทั่วไป เป็นต้น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

1.5 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้ จากกลุ่มประชากรจำนวน 200 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 45.50 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 รองลงมาอันดับสองมีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 และอันดับสุดท้ายมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนกรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน จำแนกตามด้านความสามารถในการปรับตัว ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ และด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2.1-2.4

ตารางที่ 2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ในภาพรวม

ประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านความสามารถในการปรับตัว	4.04	.713	มาก	3
2. ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์	4.08	.762	มาก	1
3. ด้านความสามารถในการบูรณาการ	4.07	.686	มาก	2
รวม	4.06	.720	มาก	

จากตารางที่ 2.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) รองลงมาคือ ด้านความสามารถในการบูรณาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถในการปรับตัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

ตารางที่ 2.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการปรับตัว

ด้านความสามารถในการปรับตัว	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ชุมชนมีการปรับกฎระเบียบวิธีการให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี	4.03	.687	มาก	2
2. ชุมชนมีการปรับตัวต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เปลี่ยนไป	4.14	.695	มาก	1
3. มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ	4.14	.695	มาก	1
4. ชุมชนมีการพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อศึกษาดูงาน	3.84	.775	มาก	3
รวม	4.04	.713	มาก	

จากตารางที่ 2.2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการปรับตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ชุมชนมีการปรับตัวต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เปลี่ยนไป และมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา พบว่า ชุมชนมีการปรับกฎระเบียบวิธีการให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และอันดับสุดท้าย พบว่า ชุมชนมีการพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อศึกษาดูงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการ ไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์

ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการวางแผนและบริหารจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.14	.764	มาก	1
2. มีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลและผลจากทุกฝ่าย	4.07	.716	มาก	4
3. มีการสละทรัพย์สินส่วนตนเพื่อประโยชน์ในชุมชน	3.97	.817	มาก	5
4. มีการดำเนินการต่าง ๆ จะยึดผลสัมฤทธิ์เพื่อชุมชนสูงสุด	4.12	.706	มาก	2
5. มีการตรวจสอบประเมินการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด	4.09	.809	มาก	3
รวม	4.08	.762	มาก	

จากตารางที่ 2.3 ผลการศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการวางแผนและบริหารจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมา พบว่า มีการดำเนินการต่าง ๆ จะยึดผลสัมฤทธิ์เพื่อชุมชนสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า มีการตรวจสอบประเมิน การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา อันดับสาม พบว่า มีการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยใช้เหตุและผลจากทุกฝ่าย อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการสละทรัพย์สินส่วนตนเพื่อ ประโยชน์ในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนโครงการ ไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบูรณาการ

ด้านความสามารถในการบูรณาการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการสร้างบรรยากาศการทำงานของชุมชนในเชิงบวก	4.03	.701	มาก	4
2. มีการสร้างสัมพันธ์ภาพความร่วมมือระหว่างชุมชนและ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน	4.04	.729	มาก	3
3. มีการประสานงานกับชุมชนอื่น ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพ	4.24	.595	มากที่สุด	1
4. ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากภายนอกอยู่เสมอ	3.96	.722	มาก	5
5. มีการสื่อสารด้วยฉันทามติเพื่อลดความขัดแย้งภายในชุมชน	4.09	.681	มาก	2
รวม	4.07	.686	มาก	

จากตารางที่ 2.4 ผลการศึกษาประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยม ยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการ ประสานงานกับชุมชนอื่น ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมา พบว่า มีการสื่อสารด้วยฉันทามติเพื่อลดความขัดแย้ง

ภายในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09) รองลงมาอันดับสอง พบว่า การสร้างสัมพันธภาพความร่วมมือระหว่างชุมชนและหน่วยงานภาครัฐและเอกชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04) รองลงมาอันดับสาม พบว่า มีการสร้างบรรยากาศการทำงานของชุมชนในเชิงบวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03) และอันดับสุดท้าย พบว่า ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากภายนอกอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะงัด จังหวัดนครนายก

ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะงัด อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจงเป็นประชาชน ในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง จำนวน 200 คน จำแนกตามด้านการวางแผน ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านทรัพยากร และด้านความร่วมมือ โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 3.1 – 3.5

ตารางที่ 3.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ในภาพรวม

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านการวางแผน	4.13	.700	มาก	3
2. ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.11	.680	มาก	4
3. ด้านทรัพยากร	4.29	.654	มากที่สุด	1
4. ด้านความร่วมมือ	4.18	.668	มาก	2
รวม	4.18	.675	มาก	

จากตารางที่ 3.1 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อ

พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านทรัพยากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาคือ ด้านความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาอันดับสองคือ ด้านมีการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง

ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. คนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการวางแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจ	4.22	.722	มากที่สุด	1
2. คนในชุมชนบ้านกระโปรงมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน	4.17	.762	มาก	2
3. มีการระดมความคิดของคนในชุมชนให้เกิดเป็นวิสัยทัศน์พันธกิจ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	4.05	.718	มาก	5
4. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ	4.11	.671	มาก	4
5. มีการนำผลจากการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและวางแผนการดำเนินงาน	4.12	.627	มาก	3
รวม	4.13	.700	มาก	

จากตารางที่ 3.2 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า คนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการวางแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมา พบว่า คนในชุมชนบ้านกระโปรงมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า มีการนำผลจากการประเมิน

ไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและวางแผนการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาอันดับสาม พบว่า มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน เป็นระยะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการระดมความคิด ของคนในชุมชนให้เกิดเป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบาย ไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำงานวิจัยหรือวิธีการใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน	4.03	.676	มาก	5
2. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน	4.17	.663	มาก	1
3. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานและวิธีการใหม่ ๆ ที่ดีมากยิ่งขึ้น	4.16	.666	มาก	2
4. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งยาก	4.11	.693	มาก	3
5. ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถถ่ายทอดความรู้และประยุกต์วิธีการดำเนินการให้เข้ากับสถานการณ์	4.09	.703	มาก	4
รวม	4.11	.680	มาก	

จากตารางที่ 3.3 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาพบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานและ

วิธีการใหม่ ๆ ที่ดีมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาอันดับสองพบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีแนวทางแก้ไขปัญหายุ่งเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาอันดับสามพบว่าชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงสามารถถ่ายทอดความรู้และ ประยุกต์วิธีการดำเนินการให้เข้ากับสถานการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และ อันดับสุดท้ายพบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำงานวิจัยหรือวิธีการใหม่มาใช้ในการ พัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบาย ไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน ของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง

ด้านทรัพยากร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการใช้ทรัพยากรมนุษย์อย่างคุ้มค่า	4.29	.596	มากที่สุด	2
2. มีการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการ อย่างเหมาะสม	4.24	.644	มากที่สุด	5
3. มีการกำหนดนโยบายที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่คนใน ชุมชน	4.25	.661	มากที่สุด	4
4. มีการจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์	4.27	.661	มากที่สุด	3
5. มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.39	.707	มากที่สุด	1
รวม	4.29	.654	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3.4 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ด้านทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$) รองลงมา พบว่า มีการใช้ทรัพยากรมนุษย์อย่างคุ้มค่า อยู่ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า มีการจัดลำดับความสำคัญ

4.27) รองลงมาอันดับสามพบว่ามีการกำหนดนโยบายที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่คนในชุมชน ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการอย่างเหมาะสม ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3.5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง
ด้านความร่วมมือ

ด้านความร่วมมือ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. มีการดำเนินการโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชน	4.28	.672	มากที่สุด	1
2. มีการกำหนดแผนการในการดำเนินงานของคนในชุมชน	4.18	.622	มาก	3
3. มีการติดตามผลการดำเนินงานของคนในชุมชน	4.22	.635	มากที่สุด	2
4. ผลที่ได้จากการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาชุมชน	4.14	.699	มาก	4
5. มีการประยุกต์องค์ความรู้ของคนในชุมชน	4.08	.711	มาก	5
รวม	4.18	.668	มาก	

จากตารางที่ 3.5 ผลการศึกษาปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงด้านความร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย พบว่า มีการดำเนินการโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชนมีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา พบว่า มีการติดตามผลการดำเนินงานของคนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาอันดับสอง พบว่า

มีการกำหนดแผนการดำเนินงานของคนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมาอับสาม พบว่า ผลที่ได้จากการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) และอันดับสุดท้าย พบว่า มีการประยุกต์องค์ความรู้ของคนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความเห็นต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก แตกต่างกัน ด้านเพศ

	สถิติ (t-test)	ผลรวม กำลังสองเฉลี่ย (Mean)	องศา อิสระ (df.)	นัยสำคัญ ทางสถิติ (Sig.)
เพศ	40.923	1.440	199	.000
ประสิทธิผลการขับเคลื่อน โครงการไทยนิยมยั่งยืน	133.291	56.854	199	.000

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน พบว่า ด้านเพศประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนกรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ประกอบด้วยประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้แก่ การมีจิตใจเอื้ออาทรณะ การเห็นประโยชน์แก่ส่วนรวม การมีความรับผิดชอบ การมีจิตสำนึก และการกล่อมเกลากับจิตสาธารณะของประชาชนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้แก่ ด้านความสามารถในการปรับตัวด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ และด้านความสามารถในการบูรณาการประชาชนในหมู่บ้านทุ่งกระโปรงมีการปรับตัวต่อการใช้ทรัพยากรที่เปลี่ยนไป มีการวาง

แผนการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ได้แก่ การวางแผน ความคิดริเริ่มสร้าง ทรัพยากร และความร่วมมือ ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการวางแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจ มีการกำหนดนโยบายที่ครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม มีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชน มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าอย่างสูงสุด ในการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนเกิดจากการมีส่วนร่วมจากประชาชนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงอย่างชัดเจน

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัย การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนกรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำมาอภิปรายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 3 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความสามารถในการปรับตัว จากผลการศึกษา พบว่า ชุมชนมีการปรับตัวต่อการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เปลี่ยนไป สามารถปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี ประชาชนในชุมชนมีความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2555: 432) กล่าวว่า ทรัพยากรมีความสำคัญต่อการดำเนินโครงการ ถ้าขาดทรัพยากรในการสนับสนุนแผนการดำเนินงานอาจเกิดการล้มเหลว ซึ่งทรัพยากรอาจรวมถึง เงินทุน เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ตลอดจนการใช้กลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2 ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ จากผลการศึกษา พบว่า มีการวางแผนและบริหารจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน Thomas R. Dye (2005: 1-5) ได้กล่าวว่า การดำเนินการหรือการกระทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การจัดทำโครงการ วิธีการบริหารหรือกระบวนการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยวิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และความต้องการของประชาชน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter, Donald S. & Van Horn, Carl E. (1976: 103) ได้ให้ความหมายว่า การกระทำที่มุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การกระทำนี้มีทั้งความพยายามครั้งเดียวที่จะแปลงการตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติ

1.3 ด้านความสามารถในการบูรณาการ จากผลการศึกษา พบว่า มีการประสานงานกับชุมชนอื่น ๆ ให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีการสร้างสัมพันธภาพความร่วมมือระหว่างชุมชนและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในชุมชน เพื่อเป็นยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bridgman & Davis (2007: 27-29) กล่าวว่า การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพต้องมีการปรึกษาหารือกัน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Kerr (1996) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานเป็นกระบวนการจัดการและประสานกับผู้เกี่ยวข้องกับบุคคล หรือกลุ่มบุคคล เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินนโยบายขององค์กรที่ได้กำหนดไว้

2. ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปร้ง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 4 ด้าน สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน จากผลการศึกษา พบว่า คนในชุมชนบ้านทุ่งกระโปร้ง มีการวางแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและตามพันธกิจของชุมชนอย่างชัดเจน ในการบริหารจัดการเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิทยา บวรวัฒนา (2552: 176) มีความเห็นว่า การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้เป็น

เรื่องของการสำเร็จและมีประสิทธิผลสูง และสอดคล้องกับแนวคิดของ จงกลทองโฉม (2555: ออนไลน์) เสนอว่า การดำเนินการที่ได้ผลคุ้มค่าคือ การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และได้ผลผลิตเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2 ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากผลการศึกษา พบว่า ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรงมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมรูปแบบใหม่มาใช้ในการพัฒนาชุมชนมาใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของบ้านทุ่งกระโปรงต่อยอดไปสู่การพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรชุมชนที่มีอยู่ในหมู่บ้านและถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นออกไปอย่างกว้างขวาง และสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานหรือการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม ทำให้การสื่อสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในการดำเนินงานประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ ลีแย้ม และ ยีนไนน์ (Williams & Jeannine อ้างถึงใน สุภัทธ พันธุ์พัฒนากุล, 2554: 21) กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานของรูปแบบในสื่อสัญลักษณ์ ต่าง ๆ ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลตามลักษณะหรือปรากฏการณ์เฉพาะ การถ่ายทอดแนวความคิด หรือจินตภาพ การพัฒนารูปแบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.3 ด้านทรัพยากร จากผลการศึกษา พบว่า มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดประชาชนในชุมชนได้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ้มค่า และสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการดูแลรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงการนำทรัพยากรชุมชนมาใช้อย่างประหยัดและให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าที่สุดโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า ความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงินและอุปกรณ์การบริหารรวมทั้งความสามารถในการนำเงินและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ได้ทันเวลาและสถานการณ์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2555: 432) กล่าวว่า ทรัพยากรมีความสำคัญต่อการดำเนินโครงการ ถ้าขาดทรัพยากรในการสนับสนุนแผนการดำเนินงานอาจจะเกิดการล้มเหลว ซึ่งทรัพยากรอาจรวมถึง เงินทุน เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงาน ตลอดจนการใช้กลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.4 ด้านความร่วมมือ จากผลการศึกษา พบว่า มีการดำเนินการโดยเกิดจากความร่วมมือของคนในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนได้ร่วมกันจัดทำแผนรวมทั้งการนำแผนไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญยรงค์ นิลวงค์ (2537: 1) กล่าวว่า การทำงานแบบมีส่วนร่วมตั้งมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบมีการวางแผนติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตามขั้นตอนในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า ระบบการกำกับ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของบุคคลและองค์กรที่ รับผิดชอบ การกำกับ ตรวจสอบมุ่งที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารสามารถที่จะนำผลการประเมินไปแก้ไขและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติเพื่อให้นโยบายบรรลุผล

3. การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัดนครนายก ที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาใช้ในการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก จากผลการวิจัยมีดังนี้คือ

3.1 ประสิทธิภาพรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการปรับตัว คือ ควรมีการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการพัฒนาคุณภาพเพื่อให้ร่วมกันเป็นพลังในการขับเคลื่อนชุมชนให้เกิดการพัฒนา และเป็นชุมชนต้นแบบในเรื่องของการสร้างอาชีพชุมชนให้เกิดประสิทธิผล 2) ความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ คือ ควรมีการจัดทำแผนชุมชนโดยมีการกำหนดเป้าหมาย กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนที่มุ่งเน้นในการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชุมชน ให้เกิดการพัฒนาในการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3) ความสามารถในการบูรณาการ คือ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรมีการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับชุมชน มีการติดต่อประสานงานกับชุมชนใกล้เคียง เพื่อบูรณาการสร้างงาน สร้างอาชีพที่หลากหลายทำให้ชุมชนเป็นชุมชนต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า การสร้างเสริมทางบวกจะทำให้ผู้ปฏิบัติมีกำลังใจ

มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน แรงเสริมทางบวกจะเป็นพลังจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมุ่งมั่น ตั้งใจทำงานในหน้าที่ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารัง ธัญวงศ์ (2555: 432) กล่าวว่า การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นปัจจัยกำหนด ผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานได้อย่างชัดเจน การสร้างสิ่งจูงใจเป็น ปัจจัยกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จและได้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า

3.2 ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ จังหวัด นครนายก ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน คือ ควรมีการกำหนด แผน กำหนดเป้าหมายที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน ในการสร้าง งาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของ คนในชุมชนให้เป็นชุมชนแห่งความสุข มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน 2) ด้าน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คือ ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย เพื่อเป็นการสร้าง มูลค่าให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐานก้าวสู่ความเป็นสากล ทำให้ ประชาชนเกิดรายได้อย่างมั่นคงและสามารถพึ่งพาตนเองได้ 3) ด้านทรัพยากร คือ กระบวนการสร้างการเรียนรู้กับประชาชนในชุมชนรู้จักการใช้ทรัพยากรอย่าง ประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด รู้จักรักษาสาธารณสมบัติของชุมชน รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากร รักษาสภาพสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้มีความอุดม สมบูรณ์ มีการสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร เวลา รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างเหมาะสม และ 4) ด้านความร่วมมือ คือ ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ จากทุกภาคส่วน ในการติดต่อ ประสานงาน มีการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมี ส่วนร่วมของประชาชนผ่านกระบวนการสร้างและการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การติดตาม การประเมินผล และการรับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ กล้า ทองขาว (2551) ได้สรุปว่า กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติความรู้ ความสามารถและทักษะของทีมงาน ความสามารถและประสบการณ์ของผู้นำองค์กร ระบบการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารภายในและระหว่างองค์กรการมีการใช้ เทคโนโลยีการบริหารอย่างเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงินและ

อุปกรณ์การบริหารรวมทั้งความสามารถนำ เงินและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ ได้ทันเวลาและสถานการณ์ จะทำให้ผู้ปฏิบัติตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติ จะทุ่มเท ความสามารถ และอุทิศเวลาในการปฏิบัติโดยอาจจะเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น กำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และเสนอแนะแนวปฏิบัติตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์แห่งความเป็นจริงจะส่งผลให้นโยบายบรรลุผล

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการวิจัยเรื่อง การขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืน กรณีศึกษา: ชุมชนบ้านทุ่งกระโปรง ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นรูปแบบการขับเคลื่อนโครงการไทยนิยมยั่งยืนของชุมชน บ้านทุ่งกระโปรงที่มีประสิทธิผล ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านความสามารถในการปรับตัว โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อย ที่สุดคือ ชุมชนมีการพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เพื่อศึกษาดูงาน ดังนั้น ควรมี การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความโดดเด่นและเป็นที่น่าสนใจ เป็นชุมชนที่มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้ประชาชนผู้ที่สนใจได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตแบบ พอเพียง

1.2 ด้านความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ โดยภาพรวมข้อที่ได้ คะแนนน้อยที่สุดคือ มีการสละทรัพยากรส่วนตัวเพื่อประโยชน์ในชุมชน ดังนั้น ควรมี การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนได้มีความตระหนักรู้ถึงการมีจิตสาธารณะ การเสียสละ ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

1.3 ด้านความสามารถในการบูรณาการ โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนน น้อยที่สุดคือ ชุมชนมีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากภายนอกอยู่เสมอ ดังนั้น ควรมี การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับการบูรณาการการเรียนรู้ระหว่าง ชุมชน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเกี่ยวกับสร้างความเป็นเครือข่าย และสร้างความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ให้ชุมชน สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

2.2 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการ
ชุมชนต้นแบบให้เกิดประสิทธิผล

References

สมบัติ จารังธัญวงศ์. (2555). นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และ
กระบวนการ. (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมมาตร.

กล้า ทองขาว. (2551). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะและ
การวางแผนหน่วยที่ 6 เรื่อง การนำนโยบายไปปฏิบัติ. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บุญยรงค์ นิลวงศ์ (2537). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนสุภภัท พันธ์พัฒนกุล (2554). การพัฒนารูปแบบการ
บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน.วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

จกกล ทองโถม. (2555). ศัพท์เกี่ยวกับการประเมินผล. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
gotoknow.org. 14 กรกฎาคม 2557

พิทยา บวรวัฒนา. (2552). ทฤษฎีองค์การสาธารณะ. กรุงเทพฯ : ศักติโสภณ

Bridgman, Peter and Davis, Glyn. (2 0 0 7) . The Australian Policy
Handbook. (2nd). NSW. : Allen and Unwin.

Thomas R. Dye (2005) Understanding Public Policy. New Jersey: Pearson
Education.